66 de zile pînă la inaugurarea Olimpiadei

Sporturile olimpice se prezintă

AZI: HANDBALUL

SELECȚIONATA ȚĂRII NOASTRE LUPTĂ PENTRU MEDALIILE DE AUR!

● HANDBALIȘTII ROMÂNI LA J.O. DIN 1936 ● DISPAR EFECTELE SCHIMBULUI DE GENERAȚII ? ● CEA MAI DIFICILĂ CONFRUNTARE DIN ISTORIA HANDBALULUI ● 24 DE JUCĂTORI PENTRU 16 LOCURI ● ECHIPA ROMÂNĂ ȘI CAMPIONATELE MONDIALE

Handbalul este un sport cu vechi tradiții în țara noastră. La puțin timp după ce a fost „inventat" în Germania, acest sport a fost practicat pe meleagurile noastre, iar la primele manifestări internaționale, reprezentativa României s-a numărat printre participante. La început, în condițiile grele ale practicării sportului pe timpul trecutelor regimuri, cu rezultate modeste. Mai tîrziu, însă, după Eliberare, pe fondul unei dezvoltări de masă cuprinzătoare și al unui sprijin permanent și eficient, handbalul românesc a prins să se afirme tot mai insistent, ajungînd să domine cu autoritate ierarhia mondială, în fruntea căruia se află încă, pe baza clasamentului competițiilor oficiale.

Buna organizare a întrecerilor interne, creșterea permanentă a numărului de echipe, în special de juniori, ridicarea continuă a noi cadre de tehnicieni, mulți dintre ei apreciați și peste hotare (un mare număr de antrenori români lucrează în prezent în diferite țări) — toate la un loc au determinat puternica afirmare pe plan internațional a handbalului românesc.

În aceste zile, cei mai buni dintre miile de handbaliști din țara noastră se pregătesc cu asiduitate pentru unul dintre cele mai dificile, dar — tocmai prin aceasta — onorante examene competiționale: TURNEUL OLIMPIC. Avîntul cunoscut, în ultimul timp, de acest sport în foarte multe țări, saltul valoric, spectaculos prin dimensiunile sale, realizat de o bună parte dintre reprezentativele naționale, dorința fierbinte de afirmare anunță că turneul olimpic va fi una dintre cele mai severe întreceri din istoria handbalului. Prin această prismă, misiunea jucătorilor români, care au de apărat și un palmares frumos, este dintre cele mai dificile. Acest lucru nu sperie însă pe nimeni. Dimpotrivă.

Ambiția, dorința de a fi la înălțimea încrederii acordate, de a onora speranțele iubitorilor sportului din țara noastră sînt factori care amplifică mobilizarea titularilor lotului în munca de pregătire. Avînd alături antrenori pricepuți, cu vaste posibilități, olimpicii handbalului se străduiesc, în aceste zile, să ridice cît mai sus stacheta nivelului lor general de pregătire, pentru a putea aspira astfel la medaliile de aur, a căror cucerire ar însemna nu doar o victorie de moment, ci o confirmare a justeței locului de frunte pe care-l ocupă în prezent handbalul românesc în lume!

CEA MAI DIFICILĂ CONFRUNTARE DIN ISTORIA HANDBALULUI

Organizarea, după 36 de ani, a încă unui turneu olimpic de handbal a constituit — pe lîngă firească satisfacție provocată în rîndurile iubitorilor acestui sport din toate țările — o puternică emulație printre jucători și antrenori, răscolind ambiții competiționale pe care ritmul de desfășurare a campionatelor mondiale și ierarhiile bine cunoscute și respectate ale acestei întreceri le temperau cu regularitate. Noutatea disputei olimpice, aureola — mult mai strălucitoare — a unei medalii la competiția de la München, ecoul firesc mai larg al unei astfel de victorii — toate concurează la o neobișnuită creștere a interesului pentru handbal, chiar și în unele țări în care acest sport se află încă în plină dezvoltarae și, deci, fără un standard valoric prea ridicat.

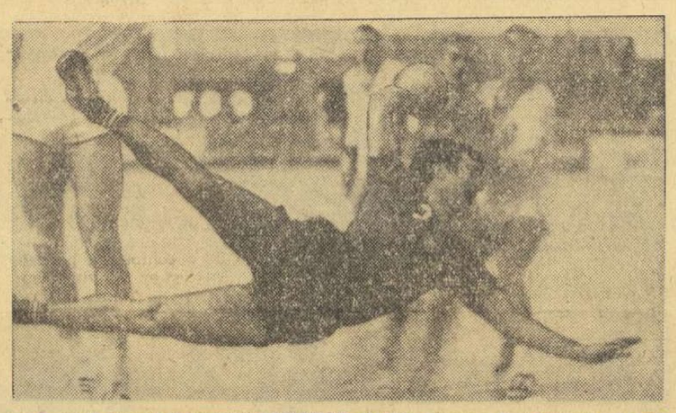

Maestrul emerit al sportului CRISTIAN GAȚU, găsește în fracțiuni de secundă soluții chiar și la cele mai dificile momente de atac. Îl vedeți în fotografie, scăpat în plonjon spre poarta adversă, în finala C. M. din 1970.

Nu a fost, așadar, un lucru de mirare, faptul că încercînd să realizăm, nu de mult, o anchetă printre antrenorii unora dintre cele mai bune echipe reprezentative din lume **(Iugoslavia, R. D. Germană, Suedia, Cehoslovacia și România)**, cu scopul de a le afla părerile referitoare la ocupantele podiumului olimpic, am primit răspunsuri dintre cele mai ambigue, fără precizări; cu rețineri în pronunțarea numelor echipelor. Unul singur dintre cei chestionați, **Roland Matsson** (Suedia) a răspuns fără ezitare: **„Pronosticul meu ? Iată-l: 1. Iugoslavia, 2. România, 3. Uniunea Sovietică !"**. Lăsînd însă la o parte fermitatea opiniilor acestui reputat tehnician, un lucru rămîne cert: **handbalul masculin mondial se află în preajma uneia dintre cele mai echilibrate competiții din istoria sa.**

În aceste condiții, sarcina handbaliștilor români este dintre cele mai dificile. Ei au în fața lor cîteva formații mature, excelent sudate, alcătuite din jucători rutinați, cu o vastă experiență competițională, capabili să aplice facil, fără efort, scheme tactice variate de apărare și atac, cu o remarcabilă forță de joc. În această categorie intră, în primul rînd, selecționatele **Iugoslaviei, R. D. Germane și Ungariei.** Alături de ele există alte reprezentative care aspiră justificat la rezultate cît mai bune, pe fondul unei valori confirmată în ultimul timp de performanțele realizate la marile întreceri internaționale: **Uniunea Sovietică, Suediei, Cehoslovaciei și Norvegiei.** Ca să nu mai vorbim de formația țării gazdă, **R. F. a Germaniei**, și ea considerată, pe drept cuvînt, printre favoritele turneului olimpic.

Concluzia care se impune este că lupta va fi dintre cele mai aprige, fără menajamente, cu o angajare fizică totală, cu o precizie și o disciplină tactică fără repros, deoarece orice greșeală va fi plătită, în mod cert, foarte scump. Sînt lucruri de care membrii lotului nostru olimpic trebuie să fie pe deplin convinși și, drept urmare, să nu-și acorde nici un moment de respiro în pregătire și în asprele dueluri sportive de la München. **Selecționata României are posibilități să se urce la J.O. pe cea mai înaltă treaptă a podiumului.** Pentru că nu puține vor fi acolo echipele care să beneficieze de o forță de aruncare ca cea a reprezentativei noastre **(Gruia, Gunesch, Kicsid, Birtalan, Schöbel, Dan Marin)**, de aportul unor excelenți tehnicieni ca **Gațu** sau **Samungi**, de vigoarea și rezistența unor pivoți ca **Stöckl, Licu** sau **Voinea** și de un portar ca **Penu**, care atunci cînd este în formă impune respect chiar și celor mai eficiente atacuri. Am mai adăuga soliditatea sistemului defensiv, care ne-a adus atîtea satisfacții la C.M. și varietatea mijloacelor tactice, cu care handbaliștii români au surprins la fiecare ediție a C.M.

Desigur nu poate fi neglijat nici faptul că în ultima perioadă de timp evoluția echipei noastre reprezentative nu a fost pe deplin mulțumitoare. Ea a cedat supremația la marile întreceri ale handbalului, pierzînd partide-cheie, în fața unor adversari, ce e drept, redutabili. Ea a cedat însă luptînd și apărîndu-și onorabil șansele. În nici una din evoluțiile ultime ale handbaliștilor români ei n-au fost depășiți în meciuri pe care ar fi meritat să le cîștige. În noiembrie 1971 sau în martie 1972 au cîștigat, cu adevărat, cei mai buni. Este un adevăr înatacabil. Dar să vedem cine va fi mai bun la München... Acolo, în „retorta olimpică" se vor distila cel mai bine principiile metodice de pregătire, valoarea echipelor, forța lor de joc, ca și perspectivele ce le au.

24 DE JUCĂTORI ÎȘI DISPUTĂ 16 LOCURI ÎN LOTUL OLIMPIC...

În momentul de față, 24 de handbaliști concurează pentru cele 16 locuri ale lotului care se va deplasa la München. Concurența — după cum se vede — este aprigă. Vă prezentăm, mai jos, pe „cei 24"...

	X	XX
CORNEL PENU (Dinamo București)	104	26
VIRGIL TALE (Universitatea Buc.)	4	31
ALEXANDRU DINCĂ (Steaua)	31	27
ȘTEFAN ORBAN (Steaua)	46	23
GHEORGHE GRUIA (Steaua)	112	32
VALENTIN SAMUNGI (Dinamo Buc.)	100	30
CRISTIAN GAȚU (Steaua)	86	27
GHEORGHE LICU (Dinamo Buc.)	84	27
RADU VOINEA (Universitatea Buc.)	27	22
VASILE CAPRĂ (Universitatea Cluj)	—	21
LAURENȚIU ROȘU (Universitatea Buc.)	—	23
GAVRILĂ KICSID (Steaua)	86	24
ROLAND GUNESCH (Politehnica Tim.)	82	28
ȘTEFAN BIRTALAN (Steaua)	45	24
DAN MARIN (Dinamo Buc.)	40	24
SIMION SCHÖBEL (Universitatea Cluj)	9	22
IOSIF WILLISCH (Dinamo Brașov)	—	22
WERNER STÖCKL (Steaua)	11	20
MIRCEA ȘTEF (Universitatea Buc.)	17	22
ADRIAN COSMA (Universitatea Buc.)	20	22
ION POPESCU (Steaua)	50	31
CONSTANTIN TUDOSIE (Universitatea Cluj)	4	22
CEZAR DRĂGĂNIȚĂ (Steaua)	—	18
CONSTANTIN HORNEA (Politehnica Galați)	—	23

Antrenorii lotului sînt NICOLAE NEDEF și OPREA VLASE, ambii antrenori emeriți, munca lor și în general întreaga activitate de pregătire fiind îndrumată și controlată de IOAN KUNST-GHERMĂNESCU, antrenor emerit, secretar al C.N.E.F.S.

X = jocuri în prima reprezentativă a țării
XX = vîrsta jucătorilor

ECHIPA ROMÂNIEI LA PRIMA EDIȚIE A TURNEULUI OLIMPIC

S-a mai spus și cu alte ocazii și, din acest motiv, probabil că mulți dintre iubitorii handbalului știu că acest sport nu este pentru prima oară prezent în programul unei ediții a Jocurilor Olimpice. La München, cei mai buni handbaliști din lume au al doilea „rendez-vous" olimpic, deoarece pentru prima oară ei s-au întîlnit sub egida flamurei albe cu cele cinci cercuri înlănțuite, în 1936. Era cea dintîi competiție internațională oficială a acestui sport (abia în 1938 s-a organizat ediția inaugurală a campionatului mondial) și emoțiilor debutului, li s-au adăugat, în mod firesc, interesul, curiozitatea, dorința de a cunoaște — toate legate de primul contact internațional.

Primele trei locuri ale întrecerii — onorate cu medalii olimpice — au fost cucerite, în ordine, de: 1. **Germania**, învingătoare în turneul final asupra Austriei cu 10—6 (5—3) și asupra Elveției cu 16—6 (5—3); 2. **Austria**, care a întrecut Elveția cu 11—6 (6—3); 3. **Elveția.**

Nu lipsit de interes este faptul că la această competiție de debut a handbalului au fost prezenți și reprezentanții țării noastre. Selecționata României, deși lipsită de sprijinul oficialității din acea vreme, s-a aliniat totuși la startul întrecerii, adunîndu-și fondurile necesare deplasării din organizarea unui joc internațional (cu reprezentativa secundă a Germaniei) la Sibiu, din vînzarea de cocarde și de însigne. La Jocurile Olimpice, handbaliștii români au avut nesansa de a întîlni în jocurile preliminare două dintre cele trei echipe care, în cele din urmă, au suit pe podium. În primul meci, cu Austria echipa țării noastre a fost întrecută cu scorul de 3—18 (1—5), iar în cel de al doilea, cu Elveția a pierdut la limită, 6—8, (2—5), după ce nu cu mult timp înainte de final scorul era egal: 6—6. Apoi în partida de clasament, formația României a învins selecționata S.U.A. cu 10—3 (4—0), ocupînd în finalul competiției locul V.

Partidele de la J.O. de la Berlin s-au disputat la handbal în 11, pe teren mare. La München, la al doilea turneu olimpic, se va juca însă în 7.

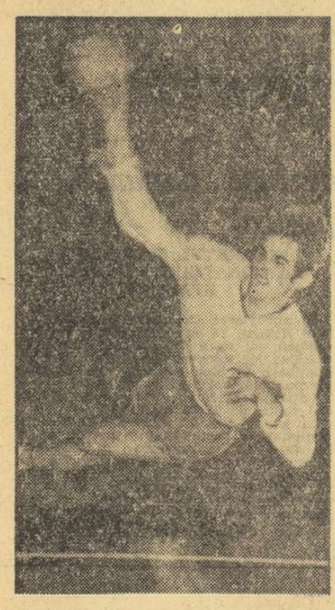

„BALANSUL" SCHIMBULUI DE GENERAȚII...

Într-o formație de 7 sau de 11 jucători realizarea unității valorice și, mai ales, morale, precum și echilibrarea, iar apoi înmănunchierea într-un tot unitar a forței și vigoarei celor mai tineri cu experiența celor mai vîrstnici — sînt lucruri deosebit de dificile și nu la îndemîna oricărui antrenor. Marile competiții, la care am fost martori în ultimul timp, ne oferă multe exemple de echipe cu un palmares prestigios, dar care trecînd prin dificila perioadă a schimbului de generații, nu și-au putut valorifica pe deplin valoarea. Cazul selecționatei de fotbal a Braziliei la C.M. din 1966 este, credem, suficient de elocvent.

Reprezentativa masculină de handbal a țării noastre, care în ultimii 10—11 ani a dominat copios marile întreceri ale acestui sport, a trecut și ea printr-un asemenea moment. După două campionate mondiale (1961 și 1964) cîștigate de o manieră autoritară, echipa aceea de aur în care **Ivănescu, Moser, Hnat, Covaci, Redl, M. Costache II** sau **Nodea** alcătuiau un bloc perfect echilibrat, fără fisuri, a dat semne de vlăguire și, în mod firesc, modificările în componența lotului au fost necesare. Și astfel, la C.M. din 1967 echipa română s-a prezentat într-o alcătuire cumva eterogenă, în care handbaliștii mai vechi care „supraviețuiseră" în echipa reprezentativă **(Redl, Hnat, Moser, M. Costache II)**, nu formau o echipă bine sudată alături de noul val (pe atunci...) al handbalului românesc **(Penu, Gațu, Samungi, Licu, Marinescu, Goran).** Consecința ? Jucătorii români au terminat întrecerea, din Suedia, pe locul III. Dar, în continuare, fondul moral și valoric s-a refăcut și în 1970 selecționata țării noastre a triumfat iarăși. Mai departe, pe acest drum anevoios al marii performanțe, drum cu suișuri și coborîșuri (în cazul handbalului masculin niciodată, pînă acum, prea adînci...) schimbarea de generații a afectat iarăși forța competițională a reprezentativei noastre, care în sezonul 1971/1972 a cedat primul loc la unele mari și tradiționale confruntări internaționale, deoarece nu și-a găsit ritmul și unitatea tactică, neavînd vigoarea să forțeze victoria în partidele decisive.

Acum lucrurile au început să se limpezească. După firești le convulsii determinate de restructurările din lot, formația s-a reașezat, își găsește drumul și mijloacele cele mai eficiente de luptă. Alături de mai vechii **Gruia, Samungi, Gațu, Penu, Licu** sau **Popescu** în echipă se afirmă tot mai insistent tinerii **Voinea, Cosma, Schöbel. Birtalan, Tudosie, Dan Marin, Stöckl, Orban, Capră** sau **Willisch.** Plătind un oarecare tribut lipsei lor de experiență, dar beneficiind de rutina celorlalți și de vigoarea celor tineri, echipa română, muncind în continuare neobosit, poate privi cu încredere apropiatul turneu olimpic.

PE PANOUL DE ONOARE AL ECHIPEI MASCULINE

Performanța (căci este, într-adevăr, vorba de o autentică performanță !) echipei masculine de handbal a țării noastre, comentată și apreciată de toți specialiștii, rămîne un fapt unic în istoria acestui sport: **în 10 ani (1961—1971) selecționata României a cucerit de trei ori medaliile de aur și o dată pe cele de bronz la campionatul mondial.** În dorința de a oferi cititorilor posibilitatea unei treceri în revistă a acestor succese de prestigiu, vom reaminti pe scurt felul în care echipa română a realizat aceste excelente rezultate.

2—12.III.1961 EDIȚIA A III-A A C.M., ÎN R. F. A GERMANIEI. ÎN PRELIMINARII, România a eliminat **Uniunea Sovietică** după două jocuri: Moscova 9—12 (6—5) și București 18—13 (10—8); la turneul final al C.M.: **România — Japonia** (Hassloch, 2 III) 29—11 (14—7), **România — Cehoslovacia** (Freiburg, 3. III) 8—12 (3—3), **România — Danemarca** (Dortmund, 5 III) 15—13 (6—7), **România — echipa unită a Germaniei** (Krefeld, 7 III) 12—9 (7—5), **România — Norvegia** (Münster, 9 III) 16—14 (9—6); **FINALA: România — Cehoslovacia** (Dortmund 12 III) 9—8 (4—4, 7—7). Echipa: M. Redl și I. Bogolea (portari), O. Telman, P. Ivănescu, G. Covaci, V. Hnat, I. Moser, A. Bulgaru, M. Costache II, Gh. Bădulescu, M. Costache I, C. Oțelea, Gh. Coman, O. Nodea; antrenori: Oprea Vlase, N. Nedef.

6—15.III.1964, EDIȚIA A IV-A A C.M., ÎN CEHOSLOVACIA. Echipa României a fost calificată din oficiu în turneul final; România — U.R.S.S. (Pardubice, 6 III) 16—14 (7—8), **România — Norvegia** (Pardubice 7 III) 18—10 (11—7), **România — Japonia** (Pardubice 9 III) 36—12 (16—7), **România — Danemarca** (Praga, 11 III). 25—15 (10—7), **România — Cehoslovacia** (Praga 13 III) 16—15 (9—7), **FINALA: România — Suedia** (Praga 15 III) 25—22 (14—13). Echipa: M. Redl, V. Tale, I. Bogolea (portari), J. Iacob, P. Ivănescu, O. Nodea, V. Hnat, I. Moser, A. Bulgaru, C. Oțelea, M. Costache II, I. Popescu, M. Costache I, Gh. Gruia, C. Nica; antrenori: I. Kunst — Ghermănescu, N. Nedef, E. Trofin.

12—21.I.1967, EDIȚIA A V-A A C.M. în SUEDIA. Echipa României a fost calificată din oficiu în turneul final: România — R.D.G. (12 I, Stockholm) 14—14 (7—7), **România — Canada** (Borlänge, 13 I) 27—3 (9—1), **România — U.R.S.S.** (Stockholm, 15 I) 15—13 (7—9), **România — Ungaria** (Linköping, 17 I) 20—19 (13—12), **România — Cehoslovacia** (Västeräs, 19 I) 17—19 (10—11), campioană mondială: Cehoslovacia, **jocul pentru locurile III—IV: România — U.R.S.S.** (Vasteräs, 21 I) 21—19 (8—11, 18—18). Echipa: M. Redl, C. Penu, Al. Dincă (portari), J. Iacob, M. Costache II, Gh. Gruia, C. Oțelea, V. Samungi, C. Gațu, I. Moser, Gh. Licu, C. Nica, V. Hnat, Gh. Goran, R. Gunesch, I. Popescu; antrenori: I. Kunst-Ghermănescu, N. Nedef, E. Trofin.

26.II—8.III1970, EDIȚIA A VI-A A C.M., ÎN FRANȚA. Echipa României a fost calificată din oficiu în turneul final: România — Franța (Paris, 26 II) 12—9 (7—2), **România — Elveția** (Amiens, 28 II) 22—7 (9—6), **România — R. F. a Germaniei** (Caen, 1 III) 14—15 (9—5), **România — Suedia** (Paris, 3 III) 15—13 (10—6), **România — Danemarca** (Lyon, 5 III) 18—12 (9—6); **FINALA: România — R.D.G.** (Paris, 8 III) 13—12 (4—5, 10—10, 11—11). Echipa: C. Penu, Al. Dincă, St. Orban (portari), V. Samungi, Gh. Gruia, C. Oțelea, C. Gațu, R. Gunesch, C. Kicsid, Gh. Licu, Gh. Goran, C. Nica, I. Popescu, M. Marinescu, T. Moldovan, St. Birtalan; antrenori: N. Nedef, O. Vlase, E. Trofin.

PALMARESUL ECHIPEI ROMÂNIEI DE HANDBAL ÎN 7

1. AUSTRIA	2	1	0	1	35	24
2. R. A. EGIPT	1	1	0	0	19	11
3. BULGARIA	5	5	0	0	107	63
4. CEHOSLOVACIA	22	13	4	5	337	305
5. CANADA	1	1	0	0	27	3
6. DANEMARCA	12	9	1	2	196	158
7. ELVEȚIA	9	8	0	1	183	106
8. FINLANDA	1	1	0	0	32	16
9. FRANȚA	9	9	0	0	173	101
10. R. D. GERMANĂ	12	7	2	3	162	150
11. R. F. A GERMANIEI	11	7	0	4	198	179
12. GERMANIA (echipa unită)	1	1	0	0	12	9
13. ISLANDA	7	5	1	1	125	106
14. IUGOSLAVIA	21	7	3	11	289	337
15. JAPONIA	4	4	0	0	114	44
16. NORVEGIA	12	11	0	1	190	137
17. POLONIA	5	3	0	2	87	75
18. SPANIA	5	5	0	0	116	69
19. SUEDIA	10	6	1	3	155	148
20. UNGARIA	16	8	3	5	256	225
21. UNIUNEA SOVIETICĂ	13	10	1	2	214	175
Total	179	122	16	41	3027	2441

PROGRAMUL DE LA J.O.

Selecționata României face parte din seria C a turneului olimpic, alături de formațiile **R. F. a Germaniei, Norvegiei** și **Spaniei.**

Programul jocurilor din această grupă este următorul:

30 august, la Böblingen:
ROMÂNIA — NORVEGIA.
palmares: 12 11 0 1 190—137
1 septembrie, la Augsburg:
ROMÂNIA — SPANIA
palmares: 5 5 0 0 116—69
3 septembrie, la München:
ROMÂNIA—R.F. a GERMANIEI
palmares: 11 7 0 4 198—179

Componența celorlalte serii: **A: Danemarca, Suedia, U.R.S.S., Polonia; B: R. D. Germană, Cehoslovacia, Islanda, Tunisia; D: Iugoslavia, Ungaria, S.U.A., Japonia.**

În cazul cînd se clasează pe primele două locuri ale seriei, echipa română va juca în grupa semifinală secundă alături de primele două clasate din seria D (foarte probabil Iugoslovia și Ungaria). De notat că în grupa semifinală contează rezultatele din seriile preliminarii.

„ȘEFUL DE PROMOȚIE"

Tînăra generație de jucători a handbalului românesc s-a impus cu autoritate în ultimul timp. Numărul și valoarea handbaliștilor introduși în acest sezon în lotul reprezentativ au făcut dificilă alegerea unui „șef de promoție". În cele din urmă l-am preferat pentru această onorantă postură pe RADU VOINEA, student al Institutului de Educație Fizică și Sport din București, component al formației divizionare Universitatea București (antrenor Eugen Trofin). Originar din Sighișoara, oraș în care și-a început în 1966 activitatea sportivă. Primul său antrenor a fost **prof. Lucian Albu** de la Sc. sportivă Sighișoara. Calitățile sale l-au făcut repede remarcat și după ce a debutat în echipa națională de juniori, a făcut parte de 18 ori din selecționata de tineret a țării. A fost promovat apoi în prima garnitură, în care a jucat de 27 de ori. Radu Voinea are în palmaresul său o victorie în „Cupa Țărilor Latine" (Portugalia — 1970) cu formația de tineret și un loc III la C.M. universitar (Cehoslovacia — 1971). Are 22 de ani, 79 de kg. și 1,84 m.

Întrebările care circulă cu insistență în aceste zile printre amatorii de handbal și, în general, printre toți iubitorii sportului sînt: POT HANDBALIȘTII ROMÂNI SĂ CIȘTIGE MEDALIILE DE AUR ? ȘI DACĂ DA, CUM VOR TREBUI SĂ ACȚIONEZE ?

Este în afara oricărui dubiu că o competiție de amploarea celei ce va avea loc nu peste mult timp la München, ridică de pe acum și va ridica — în mod cert — în timpul desfășurării ei, multe și variate probleme de ordin tehnic. În această direcție nu intenționăm niciun fel de imixtiune. Lotul este condus de doi antrenori foarte pricepuți, iar întreaga muncă este coordonată de unul dintre cei mai reputați tehnicieni ai handbalului mondial. Nu ne îndoim, cunoscîndu-le nu numai capacitatea tehnică, ci și priceperea pedagogică, că ei vor găsi la timp cele mai bune soluții tehnice și tactice.

Ceea ce dorim însă este să știrnim, o dată în plus, ambițiile jucătorilor noștri, amintindu-le că marile victorii, pe care mulți dintre ei le-au realizat, s-au concretizat, înainte de orice, pe fondul voinței lor exemplare, puterii de luptă dusă pînă la epuizare, dorinței fierbinți, de neînfrînt, de a învinge. La München (handbaliștii o știu mai bine ca oricine !), disputa va fi mai aprigă ca niciodată. De aceea le solicităm ambiția și dăruirea în pregătire și în jocuri la cote mai ridicate decît oricînd. Largi mase de oameni ai muncii, căliți în bătălii de producție evident mai dificile decît cea care-i așteaptă pe membrii selecționatei noastre de handbal, așteaptă cu speranță, cu o deplină încredere ca olimpicii handbalului să-și onoreze palmaresul și să apere prestigiul sportiv al patriei noastre cu energie, din toată puterea ființei lor!

Pagină realizată de Călin ANTONESCU